

παραφθογγίζω. Ἰω. Ν. Σταματέλ. παραφθογγισμός, ὁ. Ἰω. Ν. Σταματέλ. 73.
= παραφίνη, ἡ. (γημ.) Ἀν. Κ. Χρηστ. 67. — Ο. Α. Ρουσόπ. 81. — Παῦλ. Ἰω. 86. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παραφινούχος, 2. (γημ.) Ἀν. Κ. Χρηστ. 67.
παραφροικός, 3. (δόλος.) Προμ. 19 Μαΐου 91.
παραφράκτης, ὁ. (ποταμοῦ.) Ἀχρ. 23 Νο. 94.
παραφραστικῶς. ἐπίφ. Π. Βεργ. 85.
παραφρονητικός, 3. Ὁμηρος, 74.
παραφρονοειδής, 2. Ἀγ. Βλάχ. ἐν "Αστει" 12 Ιαν. καὶ 29 Ιουν. 97, ἐν ἐπιφυλ.
παραφρονοκομεῖον, τό. Ἰω. Ν. Λεβ. 52. — Πρᾶλ. φρενοχομεῖον.
παραφρόνως. ἐπίφ. Βελτίων. Ὁκτ. 53. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παραφυναδοφόρος, 2. γεννῶν παραφύνας, Γαλ. stolonifère. Σζ. Λεβ. λ. 61.
παραψυλλα, τά. (φυτολογ.) Λατ. stipulae. Θ. Ὄφρ. 52.
***παραψυλλίς,** ἡ. Γαλ. feuilleton. Ἐφ. — "Ιδε Σχαρλ. Γαλ. Ἐλ. λεξ. 46, προλεγόμ. σ. δ'.
παραψυτεῖαι, αἱ. Γαλ. touffes. Π. Γεννᾶδ. 87.
παραψώνως. ἐπίφ. «Ἐφ.» 15 Ἀπρ. 89. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παραψωσώνια, τὰ κοινῶς κουρτελατσίνια. Ὄνομ. ναυτ. 58. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παραψωτίδες, αἱ. τὰ κοινῶς γυαλιά τῆς μπάντας. Ὄνομ. ναυτ. 58. — Ἀχρ. 22 Μαρτ. 95. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παραχαραγή, ἡ. Ν. Παπαδόπ.
παραχαρακτέον οὐ. Ἡ. Ν. Μαυροκόρ. 719.
παραχαρακτικός, 3. «Ἐφ.» 12 Αὔγ. 88 καὶ 13 Νο. 89. — «ἐπὶ τὸ παραχαρακτικώτερον.» Παλιγ. 4 Φεβρ. 93.
παραχαράκτρια, ἡ. Ἀχρ. 9 Δεκ. 87.
παραχαράκωμα, τό. Β. Μαρκές. ἐν Ἑστ. ἐφ. 19 Μαρτ. 96.
παραχειραγωγεῖσθαι. παραχειραγωγούμενος. Ν. Δούκ.
παραχορδή, ἡ. Α. Σπαθάρ. 86.
παραχόρδιαις, ἡ. Γ. Μ. Βίζ.
παραχόρδως. Ἀχρ. 19 Νο. 88. — Ν. Σαχ. Αὔτοῦ 9 Μαΐου 96.
παράχρισμα. τό. Βαλ. Στάγη.

παραχεονίζω. Κ. Οἰκ.
παραχρονισμός, ὁ. Κυρ. Μελέτ. 36.
παραχρονισμάτικω. Εύγ. Βούλγ.
παραχωρησιδόχος, 2. Δεξ. νομοτεχν. 40.
παραχωρήσιμος, 2. Ἐλ. κώδ.
παραχωρητήριον, τό. (ἔγγραφον.) Ἐλ. κώδ. — Λγ. Βλ. λ. 71.
παραχωρητής, ὁ. Γ. Α. Ράλ. — Ιόν. κώδ. — Δ. Α. Κουμουνδουράχ. 63.
παράχωσις, ἡ. Μ. Κ. Στεφανίδ. ἐν Προμ. 19 Μαΐου, 91.
παραγαλασμός, ὁ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
παραγίδες, αἱ. (γεφύρας.) Π. Κολοκοτρόπ. ἐν 'Ονομαστικῷ ὄρων ἐπιστημονικῶν τοῦ Α. Κορδελλα, 83.
παρδαλοπτέρυγος, 2. «Ἐφ.» 24 Φεβρουαρ. 92.
παρδαλότης, ἡ. Ἐμ. Ροΐδ. 88. — «Ἐφ.» 22 Αὔγ. 94.
παρδαλονυπία ἡ ἐν τοῖς γλωσσικοῖς. Ἐμ. Ροΐδ. 88 καὶ 93.
παρδαλοφόρος, 2. Ἡ. Καρασ. 67.
παρδαλοχειρομία, ἡ. Σγ. Λεβ. λεξ. 61.
παρδαλωτοποιίειμον ἔνδυμα. τό. (κωμικ.) Γ. Παγϊδ. 82.
παρέγγλυνπτος, 2. (γράμματα.) Στ. Ν. Δραγ. 97.
παρεγγυητής, ὁ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
παρεγγεντρίζω. Εύγ. Βούλγ.
παρεγγεφαλικός, 3. Δ. Α. Μαυροκόρ. 36.
παρεγγεινω. Ἡ. Γ. Λάτρ. 55.
παρεγγάρακτος, 2. (γράμματα.) Στ. Ν. Δραγ. 97.
παρεγχυματικός, 3. Σπ. Μηλ. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παρεγχυμώδης, 2. 'Α. Γαζ. — "Ιδε τὴν εἰς τὴν λεξ. συμβεβηκώδης σημείωσίν μου.
παρεγχώρεσης, ἡ. Γαλ. intervention. Ν. Παπαδόπ.
παρεγχωρητική ἀποδοχή, ἡ. (ἔμπορ.) Ν. Παπαδόπ.
παρεδρεῖον, τό. Ἐλ. κώδ.—Πρωτ. 2 Φεβρ. 97.
παρεδρικός, 3. (θέσεις.) «Ἐφ.» 14 Ιουλίου 91. — Ν. Κοντ. λεξ. 89. — Αγ. Βλ. λ. 97.
παρεδρίσκος, ὁ. Ἀχρ. 15 Ιουλ. 87.
Πάρειος, ἡ. Πάρρος, ὁ. μεταγραφὴ τοῦ κυρ. ὄνοματος τοῦ Paraeus, ὄρθοτέρα τῆς

